

El **Manifest Russell-Einstein** és un text redactat per **Bertrand Russell** a Londres el 9 de juliol del 1955, enmig del període històric conegut com Guerra Freda. Ressalta els perills de les armes nuclears i fa una crida als líders mundials per buscar solucions pacífiques al conflicte internacional. Va ser signat per 11 preeminents intel·lectuals i científics, entre ells **Albert Einstein**, dies abans de la seva mort.

Text del manifest

En la tràgica situació que afronta la humanitat, creiem que els científics s'haurien de reunir en assemblea per avaluar els perills que han sorgit com a resultat del desenvolupament d'armes de destrucció massiva, i per buscar una solució en l'esperit de l'esbós adjunt.

Estem parlant, en aquesta ocasió, no com a membres d'aquesta o aquella nació, continent o credo, sinó com a éssers humans, membres de l'espècie Home, la continuació de l'existència de la qual està en dubte. El món és ple de conflictes; i planejant com una ombra per sobre de tots els conflictes menors, el combat titànic entre comunisme i anti-comunisme.

Gairebé tothom amb consciència política té fermes opinions sobre un o més d'aquests temes; però volem que vosaltres, si podeu, deixeu de banda aquestes opinions i us considereu vosaltres mateixos tan sols com a membres d'una espècie biològica que ha tingut una història notable i la desaparició de la qual ningú no pot desitjar.

Procurarem no dir ni una sola paraula que pugui referir-se a un grup més que a un altre. Tots, de la mateixa manera, estan en perill, i si el perill és entès, hi ha esperança que tots, col·lectivament, l'evitin.

Hem d'aprendre a pensar d'una manera nova. Hem d'aprendre a preguntar-nos a nosaltres mateixos, no quines mesures poden ser preses per donar la victòria militar al grup que preferim, perquè ja no hi ha mesures d'aquest tipus; la pregunta que ens hem de fer és: quines mesures poden ser preses per prevenir una resposta militar les conseqüències de la qual seran desastroses per a totes les parts.

El gran públic, i fins i tot molts homes en posicions d'autoritat, no s'han adonat del que suposaria una guerra amb bombes nuclears.

(.../...)

Ha estat establert sobre bases molt autoritzades que una bomba construïda ara tindrà 2.500 vegades més poder que la que va destruir Hiroshima. Una bomba així, si explotés prop del sol o sota l'aigua, enviaria partícules radioactives a les capes més altes de l'atmosfera. Aquestes partícules van caient gradualment i atenyen la superfície de la terra en forma de dutxa o pluja mortal. (.../...)

Ningú no sap amb quina amplitud aquestes partícules podrien arribar a ser difoses però les veus més autoritzades coincideixen a afirmar que una guerra amb bombes-H possiblement posaria fi a la raça humana. Es tem que si s'utilitzen moltes bombes, hi haurà una mort universal, sobtada tan sols per a una minoria però, per a la majoria, una lenta tortura de malaltia i desintegració.

Molts avisos han estat pronunciats per eminents homes de ciència i per autoritats en estratègia militar. Cap d'ells no dirà que els pitjors resultats siguin segurs. El que diuen és que aquests resultats són possibles, i que ningú no pot estar segur que no siguin realitzats. No hem vist, encara, que els punts de vista dels experts en aquest tema depenguin dels seus punts de vista polítics o dels seus prejudicis. Depenen, només, en la mesura que ho han revelat les nostres investigacions, de l'extensió del coneixement particular de l'expert. Hem vist que els qui més coses saben són també els més pessimistes.

Vet aquí, doncs, el problema que us presentem, sever i terrible i indefugible: posarem punt i final a la raça humana o la humanitat renunciarà a la guerra? La gent no afrontarà aquesta alternativa perquè és massa difícil abolir la guerra.

L'abolició de la guerra requereix ingrates limitacions de la sobirania nacional. Però allò que potser impedeix entendre la situació més que cap altra cosa és que el terme "humanitat" sona vague i abstracte. La gent amb prou feines s'adona que el perill els afecta a ells i als seus fills i als seus néts, i no tan sols a una humanitat entesa de manera confusa. (.../...)

Siguin quins siguin els acords de no utilitzar bombes-H als quals s'hagi arribat en temps de pau, deixaran de ser considerats vàlids en temps de guerra i tots dos bàndols s'afanyaran a fabricar bombes-H tan aviat com comenci la guerra, perquè, si un bàndol en fabrica i l'altre no, el bàndol que en fabriqui sortirà inevitablement victoriós.

Fins i tot un acord a renunciar a les armes nuclears com a part d'una reducció d'armament, no aportaria una solució definitiva; obtindria certs propòsits importants. Primer, qualsevol acord entre l'Est i l'Oest és bo en la mesura que tendeix a disminuir la tensió. Segon, l'abolició d'armes termo-nuclears: si cada bàndol cregués que l'altre se n'ha desempallegat sincerament, reduiria el temor a un atac sobtat a l'estil del de Pearl Harbour, que ara mateix manté les dues parts en un estat d'aprehensió nerviosa. Hauríem d'acollir, doncs, un acord com aquest només com un primer pas.

(.../...)

S'estén davant nostre, si ho escollim, un continu progrés en la felicitat, el coneixement i la saviesa. Triarem, en canvi, la mort perquè no som capaços d'oblidar les nostres disputes? Fem una crida, com a éssers humans, als éssers humans: recordeu la vostra humanitat i oblideu la resta. Si ho podeu fer, el camí resta obert cap a un nou paradís; si no podeu, s'estén davant vostre el risc d'una mort universal.

Resolució:

Convidem aquest Congrés i, a través seu, els científics d'arreu del món i el gran públic a subscriure la resolució següent:

"En vistes al fet que en algun moment, armes nuclears de guerra mundial seran utilitzades, i que aquestes armes amenacen la continuació de l'existència de la humanitat, urgim els governs del món a adonar-se i a reconèixer públicament que el seu objectiu no pot ser perseguit per mitjà d'una guerra mundial, i els urgim, en conseqüència, a trobar mitjans pacífics per a la resolució de tots els temes de disputa entre ells".